

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku M. R.

przy uczestnictwie R. B., J. I., G. K., A. W., Skarbu Państwa - Starosty R.
i Gminy S.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 26 kwietnia 2016 r. wnioskodawca – M. R. wskazując na konieczność przyjęcia do rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia podniósł, iż w sprawie ujawnia się konieczność zbadania dopuszczalności drogi sądowej, gdy postępowanie administracyjne dotyczące rozgraniczenia nieruchomości zastało przeprowadzone pomimo, że w sprawie wcześniej toczyło się już postępowanie rozgraniczeniowe, które nie zostało zakończone.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W świetle ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2016 r., V CSK 21/16, nie publ. oraz z dnia 27 listopada 2015 r., IV CSK 330/15, nie publ.).

Powyższe znajduje swoje odzwierciedlenie w wymaganiach konstrukcyjnych wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Spełnienie wymogu z art. 398⁴ § 2 następuje jedynie, gdy skarżący w odrębnym od uzasadnienia postaw kasacyjnych wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje jedna z przesłanek przedsądu przewidzianych w 398⁹ § 1 k.p.c. Zatem skarżący, dążąc do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, powinien wskazać na jedną z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i wykazać, że występuje ona w sprawie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16, nie publ.). Tym wymaganiom nie sprostał skarżący.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w żaden sposób nie sprecyzował w oparciu, o którą z przesłanek ujętych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. opiera swoje żądanie rozpoznania skargi kasacyjnej. Niezależnie od powyższego zasadniczy zarzut, na którym opiera się skarga kasacyjna, jakoby doszło do wydania orzeczenia w sprawie, mimo że nie zakończyło się postępowanie administracyjne dotyczące rozgraniczenia nie znajduje potwierdzenia w dokonanych w sprawie ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia, którymi związany jest Sąd Najwyższy rozpoznający skargę kasacyjną (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wynika z nich tożsamość postępowania, które toczyło się przed sądem powszechnym z tym, które wcześniej zakończyło się przed organem administracyjnym. Tym samym w sprawie nie stwierdzono występowania nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - także z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono - na wniosek uczestnika postępowania Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - na podstawie 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. oraz art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2016 r., poz. 2261).

aw

jw